

HADİSLERDE ŞİFA VE İYİLİK ARAYIŞI

*Eûzübillâhimineşşeytânirracîm. Bis-
millâhirrahmânirrahîm*

*el-Hamdülillâhi rabbi'l-âlemin ve'l-âki-
betü li'l-müttekîn es-selâtu ve's-selâmu alâ
seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ec-
maîn. İ'lemû eyyühe'l-ihvân enne efdale'l-
kitâbi kitabullâh ve enne efdale'l-hedyi
hedyu Muhammedin sallallâhu aleyhi ve sel-
lem ve şerre'l-umûri muhtesâtuhâ ve külle
muhtesin bid'ah ve külle bid'atin dalâleh ve
külle dalâletin fi'n-nâr ve bi's-senedi'l-mut-
tasılı ile'n-Nebiyi sallallâhu aleyhi ve sel-
leme ennehû kâle:*

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً
إِلَّا الْهَرَمَ فَعَلَيْكُمْ بِالْبَّانِ الْبَقْرِ فَإِنَّهَا تَرُمُّ مِنْ
كُلِّ شَجَرٍ

*Inna'llâhe azze ve celle lem yünzil dâen
illâ enzele lehû şifâen ille'l-herem fe-aley-
küm bi-elbâni'l-bakar fe-innehâ terummü min
külli şecer.*¹

*Ravâhu't-Taberânî an İbn Mes'ûd radi-
yallahu anh.*

Allah Teâlâ tedavisi olmayan hiç bir dert göndermemiştir! Mutlaka derdin arkasından onun bir şifasını da göndermiştir. İhtiyarlık ve ölümden başka her derdin bir devası vardır!

a. İnek Sütlerini İçmek Suretiyle Tedavi Olunuz

Peygamber Efendimiz; “İnek sütlerini içmek suretiyle tedavi olunuz!” buyurmuştur.

1 İbn Hibbân, Sahîh, XIII, 439, r. 6075; Hâkim, el-Müstedrek, IV, 218, r. 7425; Hâkim, el-Müstedrek, IV, 446, r. 8224; Abdür-rezzak, Musannef, IX, 260, r. 17144; Tayâlisî, Müsned, I, 286, r. 366; Bezzâr, Müsned, IV, 282, r. 1450.

İneğin sütünde her ottan yediğinden dolayı şifa umuluyor, Allah Teâlâ şifa halk ediyor.

Peygamber Efendimiz “koyun sütü” değil de “inek sütü” demiş. Bundaki hikmeti bilemeyiz. Başka hayvanların da sütleri vardır ama burada inek sütü söylenmiş; *bakar*, “inek” sütleri daha makbul oluyormuş ki Resûl-i Ekrem Efendimiz onu buyurmuşlar.

İnsan bir müddet tagaddi ederse süt birçok hastalığı önlemiş olur. Sütle hem perhiz olur hem ekmek de var, yağ da var, tat da var; hepsi olduğu için insanı besleyicidir. İnsan bu beslenmesinden dolayı iyice dinlenmiş olur. Vücuduna gerekli gıdasını almış, hastalıklar da önlenmiş olur.

Hastalıktan tedavi için Cenâb-ı Peygamber Hindistan ağacından bir ağaç. Onlarla tedavi olunmanın faydalı olacağından bahsetmişler. Bir de zeytinyağı da mesela ısıtılır. Güzel olduğu hâlde oraları ovulursa ve bazısı bunu karıştırarak ovup oraya bir bez yapıştırarak sıcaklıkla muhafaza edilirse şifa umut olunur, buyurmuş.

Râvileri de epeyce var.

تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ مُرَدًّا مُكَحَّلِينَ ذَوِي أَفَانِينَ
يَعْنِي الْجِمَامُ أَبْنَاءُ ثَلَاثِينَ عَلَى صُورَةِ يُوسُفَ
وَقَلْبِ أَيُّوبَ

Tedhulûne el-cennete müridden mukahhilîne zevî efânîne ya'nî el-cimâmü ebnâün selâsîne alâ suret-i Yûsuf ve kalb-i Eyyûb. ²

Allah cümlemize nasip etsin.

“Cennete girecek olan mü'minlerin hepsi -emred dediğimiz- genç, daha henüz sakalları bitmemiş; *mukahhilîn*, gözleri sürmeli olacaklar.”

Ehli cennet bunlara bakmak suretiyle ders alacaklar.

Cenâb-ı Hak ehl-i cenneti o kadar güzel bir şekilde yaratacak. Cennete bu kılıkla değil de o kılıklarla, genç ve gözlerimiz sürmeli olduğu hâlde gideceğiz.

Mü'minler delikanlılığın başlangıcı olan 18-20 yaşlarda!..

2 Beyhakî, el-Ba's, I, 245, r. 421; Taberânî, el-Mu'cemü'l-kebîr, XX, 280, r. 664; İbn Asâkir, Târîhu Dimeşk, XXII, 223, r. -1; Ali el-Muttakî, Kenzu'l-ummâl, XIV, 489, r. 39380.

Ya'nî el-cimâmü ebnâün selâsîne. “30-33 yaşlarında olmak itibariyle!” *Alâ sûret-i Yûsuf ve kalb-i Eyyûb.* “Yusuf *aleyhisselam*’ın güzelliğinde ve Eyüp *aleyhisselam*’ın kalbi gibi bir kalbe malik oldukları hâlde gayet genç olarak, gözleri sürmeli, seyyid, efendi olarak, sâdât olarak cennete dâhil olacaklar.

İnşaallah Cenâb-ı Hak bizleri de o zümreye intikal buyursun.

تَدْرُونَ مَا يَقُولُ الْأَسَدُ فِي زَيْرِهِ يَقُولُ اللَّهُمَّ
لَا تُسَلِّطْنِي عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْمَعْرُوفِ

*Tedrûne mâ yekûlü'l-esedü fî-zeîrihi yekûlü Allâhümme lâ tüsselıtnî alâ ehadin min ehli'l-ma'rûf.*³

Tedrûne mâ yekûlü'l-esedü fî-zeîrihi. “Aslan bağıırken, kükrerken ne der bilir misiniz?”

Aslan bağıırken;

Allâhümme lâ tüsselıtnî alâ ehadin min ehli'l-ma'rûf. “Ya Rabbi, beni ehl-i şeriatten kimsenin üzerine musallat kılma!” diyor.

3 Deylemî, el-Firdevs, II, 60, r. 2337.

Ehl-i İslâm'ın kıymeti ne kadar yüksek!

“Ben hayvanım, bilmem saldırıveririm. Sen musallat etme yâ Rabbi!..” diyor, Cenâb-ı Hak'a iltica ediyor. Hayvan hayvanlığıyla iltica ediyor. Burada bizim için çok büyük ders var:

Hayvan hayvanlığıyla ehl-i İslâm'a tasallut etmemeyi Cenâb-ı Hak'tan rica ederken müslüman müslümana tasallut ederse, müslüman müslümana çirkin, acı hareketlerde bulunursa onun hâli ne olur?!..

Hayvan hayvanlığıyla Cenâb-ı Hak'a iltica ediyor.

“Yâ Rabbi! Beni ehli İslâm'ın, ehli şeriatın mü'minleri üzerine musallat kılma!” diyor.

b. Cennetin Kokusunu Almak

Biz birbirimizi yiyecek derecede, durumda olursak, birbirimize saldırırsak hâlimiz nice olur yâ Rabbi?

تَدْنُو الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى قَدْرِ مِيلٍ وَيُزَادُ
فِي حَرِّهَا كَذَا وَكَذَا يَغْلِي مِنْهَا الْهَامُّ كَمَا تَغْلِي
الْقُدُورُ يَعْزِقُونَ فِيهَا عَلَى قَدْرِ خَطَايَاهُمْ مِنْهُمْ
مَنْ يَبْلُغُ إِلَى كَعْبِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْلُغُ إِلَى سَاقِيهِ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْلُغُ إِلَى وَسْطِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ
الْعَرَقُ

*Tednû eş-şemsü yevme'l-kıyâmeti kadri
mîlin, ve yüzâdü fî-harrihâ kezâ ve kezâ yağlî
minhâ el-hâmmü kemâ tağlî'l-gudûru
ya'regûne fîhâ alâ gadri hatayâhüm minhüm
men yeblüğü ilâ ka'beyhi, ve minhüm men
yeblüğü ilâ sâgayhi, ve minhüm men yeblüğü
ilâ vesatihî, ve minhüm men yülcimühû'l-
aragu.*⁴

Cenâb-ı Peygamber, kıyamet hâlini tasvir ediyor:

“O gün öyle bir durum olacak ki insanların başları kaynayacak!”

4 Müslim, "Cennet", r. 62.

Bugün güneş bize ne kadar uzak bilmiyorum, mutedil bir hava içindeyiz. Birazcık dibine doğru gidersek hararetine dayanamıyoruz. Daha merkezlerine doğru sokulsak hiç dayanamayız. O gün insanların dayanamayacakları bir hararet olacak. Nasıl tencere içine konulan şeyler kaynıyorsa insanlar da öyle kaynama durumuna gelecek! Ama burada ölmek yoktur! Bu dünyada Arabistan sıcağına bile dayanamıyoruz da sıcaklarda ölenler oluyor. Mesela ağustos aylarındaki hac mevsimlerinde çok zayıflar olur. Bu oradaki hararete dayanamamızdan ileri geliyor. Kıyametteki hararete dayanamamazlıktan ziyade Cenâb-ı Hak öldürmeyecek, o hararete herkes böyle bir şey geçirecek!

Ya'regûne fîhâ alâ kadri hatayâhüm.
“Orada herkes hata ve günahları nispetinde terleyecek!”

O hararetin şiddeti günaha göre olacak. Ne kadar günahı varsa güneş o nispette tesir edecek. Hatasızlara hiç tesir etmeyecek; Evliyâlar, enbiyâlara güneş dokunmayacak! Onlar mahfuz kalacaklar. Herkes Cenâb-ı Hakk'ın kudretinde ve O'nun emrine âmâdedir!

Men yeblüğü ilâ ka'beyhi. “Kimisi ayak topuklarına kadar ter içerisinde kalır.” *Ve minhüm men yeblüğü ilâ sâgayhi.* “Kimisi bacaklarına kadar ter dolacak.” *Ve minhüm men yeblüğü ilâ vesatihî.* “Kimisi de göbeğine kadar dolduracak.” *Ve minhüm men yülci-mühû'l-aragu.* Kimisinin de ağzına kadar dolduracak, boğacak!”

“Bu nasıl olur, hepimiz bir arazi üzerindeyiz. Benim burama kadar çıkan su seni de boğacaktır tabii...”

Böyle değildir. O gün Cenâb-ı Hak herkesi kendi suyuyla azaplandıracak ve terletecektir.

Bakacaksın; oradakinin bir şeyi yok, buradaki su içerisinde kalmış!

Bunu şöyle tarif ediyorlar: Nasıl iki kişi yan yana yatar da birisi çok korkunç rüyalar görür, korkudan titrer, bağırır; öteki de gayet güzel rüyalar görür. İkisi yan yanadır ama ikisine de farklı şeyler isabet ediyor.

Mezar da öyledir. Mezara girilir, gerek [ikisi] aynı zamanda gömülmüş olsun gerek birisi evvelden gömülmüş olsun. Birisi azap çeker azap içerisinde, diğeri ise rahmete naildir, sürur içerisinde. Kabir ona cennet

bahçesi, ötekine de cehennem çukurudur. Aynı mezardadırlar ama kudret-i ilâhiye aklımızın haricindedir, onu aklımız kabul etmez. Cenâb-ı Hak cümlemizi affetsin.

Hatalardan sâlim olmanın çaresine bakmak lazımdır.

Tedâven. “Tedavi olmak iki çeşittir.”

Birisi maddî birisi mânevî tedavidir. Maddî tedavileri doktorlar yapar. Karnın ağrır, başın ağrır; doktor ilacını verir, tedavi olmuş olunur. Bir de mânevî hastalıklar vardır ki onlar da Cenâb-ı Hakk’ın âyetleriyle tedavi olur; Kur’an âyetleri okunur, Peygamber Efendimizin talim buyurduğu şifa duaları okunur. Bu dualardan bazıları özellikle tavsiye edilir: “Şuna devam et, buna devam et; şunu oku, bunu oku...” diyerek mânevî hastalıklar da bu suretle tedavi olunur. Ne maddî ne mânevî, bir hastalık yoktur ki onun şifası olmasın, sen şifasını bulamazsın başka! Muhakkak onun şifası vardır!

تَرَاحُ رَايِحَةُ الْجَنَّةِ مِنْ مَسِيرَةِ خَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ
وَلَا يَجِدُ رِيحَهَا مَنَّانٌ بِعَمَلِهِ وَلَا عَاقٌ وَلَا مُدْمِنٌ
بِخَمْرِ

*Türâhu râyihatü'l-cenneti min-mesîreti
hamsimieti senetin ve lâ yecidü rayhahâ
mennânun bi-amelihî ve lâ âga ve lâ müdmi-
nün bi-hamrin.*⁵

*Türâhu râyihatü'l-cenneti min-mesîreti
hamsimieti senetin.* “Cennetin kokusu 500 se-
nelik mesafeden duyulacak!”

Herkes onu koklayacak. Gül kokusunu na-
sıl yaklaştığın vakitte kokluyorsun, orası o ka-
dar güzel bir mevkii ki cennetin kokusu 500 se-
nelik mesafeye kadar yayılıyor.

Ve lâ yecidü rayhahâ. “Cennetin kokusunu
koklayamayacak!”

Kim?

Mennânun bi-amelihî. “Yaptığı iyilikleri
başa kakanlar!”

Ve lâ âga. “Anne-babalara âsi olanlar!”

5 Taberânî, el-Mu'cemü'l-evsat, V, 159, r. 4938; Taberânî, el-
Mu'cemü s-sagîr, I, 250, r. 408.

Ana-baba tanımıyor, onların sözlerini dinlemiyor, hürmetsiz ve saygısızlıkla hareket ediyor. Anasına-babasına musallat oluyor. Neler var dünyada! Bunlara cennetin kokusu koklatılmayacak.

Ve lâ müdminün bi-hamrin. “İçkiye devam edenler!”

Bu et-Tergib ve't-Terhib denilen bir hadis kitabı var. Diğer kitaplarda da mevcuttur. Geniş malumatlar almış hadisleri bir araya toplamış. İçkinin aleyhinde o kadar çok hadis naklediyor ki Allah cümlemizi afv u mağfiret eylesin.

Hem müslüman olup hem de Kur'an'ında Allah'ın yasaklarını beyan ettiği, Peygamber Efendimiz'in de yasaklarını beyan ettiği bir fena şeye müptela olmak kadar acı bir şey yok! Onun acısı cennet kokusunu koklayamayacak dereceye varıyor. Herkes cennete girerken sen kokusunu bile koklayamayacaksın. Bir yerde var, göremeyecek de!

İçkinin zararı hakkında tabipler, büyük bilginler çok eserler yazmışlardır. Birkaç dakika, birkaç saat insana zevk veriyorsa da in-

sanın içini yakıyor, yıkıyor ve sıhhatini bozuyor. Aynı zamanda insanın mâneviyatını bozuyor. Çünkü Allah Teâlâ bir şeyi boş yere yasak etmez. Yasak etmesinin hikmetleri çoktur. O hikmetleri bilmemize de lüzum yoktur! Madem Allah yasak etmiştir, tamamdır.

Neden yasak ettiğini öğrenmek bizim vazifemiz değil?

Neden yasak ederse etsin! Bizim vazifemiz onun emrine itaattir; emrine itaat ederiz, arkasına karışmayız.

Yâ eyyühellezîne âmenû inemme'l-hamru.

Hamr: İçkiler.

“İnsanı sarhoş eden her şey “hamr”ın içersine dâhildir.” demişler. Bundan kurtulmak çok zordur. Humma, tifo, kolera gibi birçok hastalık bile içki derdi kadar korkunç değildir!

İnsanın bir eceli vardır; ister hasta olalım ister olmayalım, o gün hepimiz canımızı vermek mecburiyetindeyiz. O vakit geldi mi ruh çıkar gider. “Hastalık ölümüne sebep oldu.” dersin. Ne dersin de!.. Fakat bu içki hastalığının derdi o dertlerden çok beterdir. Zatürre,

kolera gibi hastalıklar insanın şehadet mertebesine ulaşmasına vesile olur. Dolayısıyla da o kişi cennete gider, şehadet mertebesine erişir.

Lohusaların ölmüşleri, duvar altlarında yıkılıp kalanlar, denizde boğulanlar... hep şehittir. İmanları oldukları takdirde cennete giderler. Ama içki derdine müptela olan insan maazallah cennetin kokusunu da koklamayacak, ne kadar acı bir tehdit! Onun için Allah, cümlemizi ve çocuğumuzu çocuğumuzu muhafaza buyursun. Bundan dolayı başkalarının tavsiyesine kulak asılmaz. “Allah Teâlâ ne dedi, Peygamber ne diyor?..” En çok ona bakmalıyız!

c. İçkinin Günah Ve Zararları

İçkinin şöyle faydası varmış, böyle faydası varmış. Sıhhatin şöyle güzel olurmuş. Genç olurmuşsun, kuvvetli olurmuşsun...

Bunlar hep masaldan ibaret ve boş laflardan ibarettir. Müslümanların bu gibi propagandalara kanmaması ve aldanmaması lazımdır. Çünkü Allah Teâlâ'nın yasak ettiği bir şeyde ne şifa vardır ne fayda vardır! Faydasından çok zararı vardır!

Sen zehri yer misin?

Zehrin bir faydası var, mikropları öldürür ama vücudu da ortadan kaldırır.

Mikrobu öldüreyim derken vücudun ortadan kalkması için o zehri yer misin?

Yemezsin, çünkü altında tehlike vardır. İçkinin tehlikesi zehrin tehlikesinden de berbat! Çünkü zehir maazallah biri tarafından bilmeyerek içirilir de o kişi ölürse şehit de olabilir. Fakat içkinin altında ne büyük tehlike var: İmansız gitmek! İçki haddi-zâtında insanları günahlara sürüklerler, küfre doğru götürücüdür. Kendisi küfür olmaz ama küfre doğru sevk eder. İnsanın kalbi karara karara artık iyiyi kötüyü, karayı beyazı anlamayacak dereceye gelir.

Bugün beyefendi geldi de diyor ki;

“Bu zamanda çok vaiz var, çok güzel vaaz ediyorlar. Canlı canlı çok hoşumuza gidiyor. Fakat hiç faydası olmuyor. Herkes camiden çıkmaya can atıyor. Acaba neden?” diyerek soruyor. Kabahati vaizlerde buluyor.

Vaiz gökten yağın yağmur gibidir. Dinin hikmetleri yağmur gibi yağar fakat yer katı olursa, taş olursa, çimentoyla sıvanmış olursa oraya nasıl aksın ki?!..

Akar gider!

Gönüller katı olduktan sonra, kasâvet-i kalp dedikleri katılık hâsıl olduktan sonra oraya vaaz u nasihat tesir etmez! Nasıl katı yerlere suların faydası yoksa merdivenlerin, betonların üzerinden sular nasıl akıp gidiyorsa onun üstünden de öyle akıp gider; içeriye hiç tesir etmez!

Kasâvet-i kalp neden olur?

Günahları işlemekten olur. Kalp günahların işlenmesine devam edildikçe katılaştıkça katılaşır. Artık *errân* denilen *erran alâ kulûbu*. O katılık nasıl oluyorsa artık ona fayda vermiyor.

Eskiden lambaların şişeleri vardı, islenirdi. Silinmezse iz iz üzerine olurdu, artık lambanın ışığı dışarıya çıkmaz hâle gelirdi.

Evlerde de perdelerimiz vardır. Perdelerimizi indirdiğimiz vakit içerdeki ışık dışarıya çıkmaz, dışarıdan da içeriye ışık girmez. İşte bunlar öyle bir perdedir ki gönlümüze vaaz ve nasihatlerin girmesine mâni olur.

Birilerinin söyledikleri bir kulaktan girer öteki kulaktan çıkar. İçki ve ona benzer bütün günahları ehl-i ilim kitaplarında üç yüz küsura

kadar tadat ediyorlar. Bunların arasında bir de ahlâk-ı mezmûme denilen kötü huylar var ki onları da bunlara ekleyince çok artık oluyor.

Kibir denilen bir dert vardır; büyüklenme, gururlanma anlamlarına gelir.

Ucub denilen hâl de kendini beğenme, başkalarını beğenmemedir. Herkesin kendisine göre bir meziyeti vardır. O meziyetinden dolayı kendisini beğeniyor, kendisiyle iftihar ediyor ama başkalarını beğenmiyor. Bununla beraber ululuyor, büyükleniyor.

Pakistanlılar gelmişler, onları ziyarete giden insanlar demiş:

“Bu müdür-ü umûmidir, bu bilmem paşadır bu da bilmem kim...” diye.

Ama adamlar gayet mütevazı bir hâl içerisindeymiş.

Hiç kimsede varlık, benlik senlik filan yokmuş. Bazı kimseler vardır ki onların gururlarından, çalımlarından yanlarına sokulmak imkânı bile olmaz. Kimseyi kabul etmezler, yanlarına da almazlar.

Kibir, gururun hastalığı, hasedin, hırsın, tamahın hastalığı, tevbeyi terkin hastalığı vs.

bu hastalıklardan 70 k sur tane sayıyorlar. Bunların tedavisi çok zordur!

Gaz l  hazretleri kibri   kısma ayırır:

Birisi H lık'a karşı kafa tutuyor; Firavunlar gibi Nemrutlar gibi davranıyor.

Bir kısmı peygamberleri beğenmiyor; Peygamberimiz için “yetim” diyorlar. Bir kimse gelmiŐ; “Bizim ona uymamız olur mu?” diyor. Bazısı da halkı beğenmiyor, kendini beğeniyor. Kendi mertebesinde olanlarla iyi oluyor. Ama kendi mertebesinden düŐük gördüğü insanlara hakaret gözüyle bakıyor, beğenmiyor. “Bu da adam mı?!..” diyor. Bu kibir alametlerindedir, tedavisi çok güçtür.

Delilik ne kadar korkunçtur ama delilerin bile tedavisi vardır. Kibrin, hasedin, ekeme-mezliğin tedavisi ise çok zordur. Hırs da çok kötüdür, hırsın bir kurdun bir sürüye verdiği zarardan daha büyük zararı vardır. Çünkü bunun arkası gelmez. Paran yetmez, faize düŐersin; bu sefer Allah'ın yasak ettiği faizi tıkır tıkır yersin, yedirirsin!

Haramlarla kazandığın paraların sonu ne olur?

Haramla kazanılan paraların sonu elbette kişinin felaketi olur, başka bir şey olmaz. Onun için *müddinün bi-hamrin* içki içmek velev bir kadeh velev bir damla da olsa yasaktır!

Hz. Ali Efendimiz demiş ki; “Bir kuyuya bir damla çöp dökülmüş olsa o kuyunun suyu kullanılmaz! Orada ot bitmiş olsa, bu otları koyunlarımı da otlatmam.” demiştir. Böyle tehdidâne şeyler vardır.

İçki çok fenadır, içkinin emsali olan günahlar da dolayısıyla kalbi karartır ve kalp artık Allah ve Peygamber’i tanımaz hâle, nasihat dinlemez hâle gelir, dinine karşı isyan eder. Herifler oturuyor, konuşuyor:

“Ben hoca filan tanımam...” diyor.

Neden, sen bu memlekette doğmadın mı, sen bu memleketin insanı değil misin, insan memleketine bu kadar hıyanetlik yapar mı?!..

İnsan memleketini, vatanını görmez, bilmez hâle geliyor. Sebebi hep bu günahlardır!

Günah deyip geçme!

d. Sevgiye Set Çeken Günah

Müddinün bi-hamrin diyerek içkiden bahsederken diğer hadis kitaplarında da günahın

çeşitlerinden çok uzun boylu bahseder. Onların hepsi aynı şekilde kasâvet-i kalbe mucip olur. İnsanı birçok insanlıktan çıkarır, aynı zamanda da imandan çıkarır. Allah muhafaza!

“Canım haram mı, şimdi gavur mu oldum?!..” der.

Gâvur olmadın ama bu içki gâvurluğa doğru götürür seni! Hiçbir gün farkına varamadan bakarsın ki gâvur olmuş çıkmışındır.

تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادِّهِمْ
وَتَعَاطِفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى عَضْوًا
تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَّى

*Terâ el-mü'minîne fî terâhumihim ve tevâddihim ve teâtufihim kemeseli el-cesedi, izâ's-tekâ udven tedaâ lehû sâiru cesedihî bi's-seheri ve'l-hummâ.*⁶

Buharî hadisi.

Mü'min nasıl olacak?

Bugün biz niçin böyle olamıyoruz, sebebini arayalım:

⁶ Buhârî, "Edeb", 27, r. 6011; Müslim, "Birr", r. 66; Müslim, "Birr", r. 67.

“Mü'minler merhamette, sevişmede birbirlerine lütf u ihsanda, ikramda; *ke-meseli cessed*, sanki hepsi birmiş, iki değilmiş gibidirler!”

Biz bugün niçin bir değiliz, niçin birbirimizi sevmiyoruz, niçin birbirimize lazım gelen yardımı yapamıyoruz?!..

Sebebini ararsanız hep bu günahlardır! O günahlar bizim kalplerimizdeki merhameti ve sevgiyi ortadan kaldırıyor.

“Avrupa'dan bir gübre geliyor!” diyorlar. O gübreyi tarlaya atıyoruz, mahsulü çok güzel çoğaltıyor, büyütüyor, kuvvetlendiriyor ama o eski tadını bulamıyoruz. Binâenaleyh mü'minler bugün içki içecek, şunu içecek, bunu içecek de mâneviyatı iyi olacak.

Deniz âlemleri...

“Güneş banyosu yapacağız, denize de gireceğiz, kuvvetleneceğiz; bu kuvvet sayesinde birçok hastalıkları önlemiş olacağız...”

Ama aldığımız günahlarla mâneviyatımız nasıl ölüyor onun farkında değiliz! O mâneviyatı o maddeye değişiyoruz, dünyayı âhirete değişiyoruz!

Bu günah yerlerinden geçmek bile caiz değildir! Değil günahların içine girmek, günah yerlerinden geçmek bile caiz değil! Hâlbuki günah yerlerinin göbeğine oturmuşsun, orada maddiyat beklerken mâneviyat ölüyor, insan onun da farkında değil! Allah esirgeye!

Hacı bir kardeşimiz bir hikâyeye anlattı:

Mâlumunuz Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri Mekke-i Mükەرreme'den Medine-i Münevvere'ye hicret etti. Medine-i Münevvere'ye hicret edince ashâb-ı kirâmdan gelenler geldiler. Tabii [muhacirin] evi barkı yok, malı mülkü hepsi Mekke'de kalmış. Medine'ye iltica ettiler. Medine'de de mü'minler, müslümanlar var. Cenâb-ı Peygamber bu müslümanları Medine müslümanlarına takdim etti. Herkes bunlardan birer ikişer aile aldılar. Evlerinde beslediler, barındırdılar. Hatta bir hadîs-i şerîfte; "Hanımlarımızdan hangisini isterseniz - o zaman 3-4 hanım alınıyordu- onu boşayalım, size verelim." diyecek kadar ulviyet, üstünlük gösterdiler.

Seneler geçiyor. Bunlar garip, fakir yerleri yok, yurtları yok ama Medine'li varlıklı insanların himayesinde barınıyorlar.

Derken Ben-i Nadir kavminin isyanı dolayısıyla onları muhasara altına aldılar. Onlar teslim oldular, Cenâb-ı Peygamber Medine ehline dediler ki; “Buradan alacağınız ganimeti siz almayın. Bu ganimeti Mekkeli kardeşlerimize verelim. Onlar da mal mülk, ev bark sahibi olsunlar.”

Ehli Medine de demiş ki; “Yâ Resûlallah, bu çok güzel, bunu kabul ettik. İsterseniz daha fazlasını da onlara verelim. Fakat onların bizim evimizden ayrılmalarına razı olmayız!”

4,5 sene evlerinde bakıyorlar, mal-mülk sahibi oldukları hâlde onların evlerinden çıkmalarına razı olmuyorlar. Ne sevgi var! İslâmiyet’in şu sevgisine bakın, bir de bugün bizim sevgimize bakalım! Allah esirgeye birisi gelse de; “Beni evine alır mısın, açıkta kaldım.” dese evimize sokmayız. Kapımızdan; “Hadi defol, nereye gideceksen git!” deriz. O günkü sevgi ve muhabbetin bugün bizde zerresi bile kalmamış. Sebebi hep günahlardır!

Günahlar bir çeşit de değildir. Maddî günahlar da vardır mânevî günahlar da vardır.

Mesela kibrin günahı içkinin günahından büyüktür, farkında değiliz! Hasedin günahı içkinin günahından büyüktür, farkında değiliz!

İnsanı içki sarhoş eder fakat hasedin, kibrin, gadabın, hırsın yaptığı sarhoşluk bunlarınkinden çok farklıdır, çok daha fazladır. İçkiden ayılmak mümkündür, içmediğin vakitte ondan ayılırsın! Fakat hasetten kibirden ayılamazsın! O bir kere içeriye yerleşti mi artık onu teneşir temizler yahut da Cenâb-ı Hak ona tevbe-i nâsuh ihsan eder, tam bir dönüş ile dönüş yapar ve Cenâb-ı Hak o kulunu affeder.

“Yâ Rabbi! Beni affet, bana mağfiret et! Beni de sevgili kullarının arasına kabul et!” diyerek yalvarır, gözyaşları döker.

Allah Gafûr’dur, Allah Rahîm’dir ama [şeytan] bu günahlar dolayısıyla bizi aldatıyor.

“Canım Allah Kerîm değil mi, Allah Gafûr değil mi?” diyoruz. Ama; “O Gafûr ve Kerîm...” [demek], en nihayet bizi cehennem çukuruna kadar sürükleyip götürüyor. Allah muhafaza! Onun için günahlardan son derece sakınmak gerekir. Bu, evlatlarımıza numune oluşumuz için de çok önemlidir.

Baba evde içki içerken çocuk elbette onu görecek o da sarhoş olacak.

“Oğlum bu zararlı bir şey, ben buna alıştım ama hiç de memnun değilim, sen içme!” desen de fayda etmez.

Sigara da öyle değil mi?

Çocuk anasından, babasından, komşusundan görüyor. Bugün cemiyetler çok çeşit hâl aldı. Evde içilirse de çocuk çevresinde içenleri görünce onu bir şey zannediyor, hevesleniyor. Bir bakıyorsun ki o da alışmış. Allah esirgeye! Sen ona ne dersin de, artık kovsan da para etmiyor!

Lillâhi'l-Fâtîha.

Sübhane rabbiye'l-aliyyi'l-ale'l-vehhâb.

Elhamdülillâhi hakkâ hamdihî ve's-salâtü ve's-selâmu alâ hayrî halkihî Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn.

Allahümme Rabbenâ yâ Rabbenâ tekabbe'l-minnâ inneke ente's-semi'u'l-alîm ve tûb aleynâ yâ Mevlânâ inneke ente't-tevvâbü'r-rahîm vehdinâ ve veffiknâ ile'l-hakki ve ile'n-necâti ve ilâ tarik-i müstakîm bi-beraketi hatemâti'l-Kur'âni'l-azîm ve bi-hürmeti men erseltehû rahmeten li'l-âlemîn.

*Vâfu annâ yâ Kerîm vâfu annâ yâ Rahîm
vağfirlenâ zünûbenâ bi-fadlike ve cûdike ve
keramike yâ ekrame'l-ekramîn ve yâ er-
hame'r-râhimîn.*

*Allahümme zeyyinnâ bi-zîneti'l-
Kur'âni'l-azîm ve ekrimnâ bi-kerâmeti'l-
Kur'âni'l-azîm ve edhilne'l-cennete bi-şefa-
ati'l-Kur'âni'l-azîm.*

*Allahümme'c-al Kur'âne fi'd-dünyâ
karînâ ve fi'l-kabri mûnisâ ve fi'l-kıyâmeti
şefîâ ve ale's-sırâtı nûrâ ve ile'l-cenneti
refîkâ ve ilel-hayrâti küllihâ delîlen ve
imâmâ.*

*Allahümme'rhamnî bi'l-Kur'ân vec'alhü li-
imâmen ve nûran ve hüden yâ rahmeten li'l-
âlemîn...*

Yâ Rabbi!

Bu okuduklarımızdan, hatimlerden, dua-
lardan, tesbihlerden hâsıl olan ecr ü mes'ûbâtı
sevgili Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sel-
lem* Efendimiz hazretlerinin; ve bilcümle pey-
gamberân-ı izâm hazerâtının, evlâd, ezvâc,
ashâb ve etbâının; ve bu ana kadar geçmiş
olan bilcümle mü'min ve mü'minât, ve

meşâyih-ı izâm hazretlerinin ruhlarıyla beraber; memleketimizin medâr-ı iftihârı Eyyûb Sultan hazretlerinin ruhu ile bilumum ashâb-ı güzîn *rıdvanullâhi Teâlâ aleyhim ecmaîn* hazretlerinin ruhlarına; selâtîn-i mâzıyyenin ruhları ile birlikte İskender Paşa'nın ruhu ile bilumum ashâb-ı hayrâtın da ruhlarına; bazı hazırûn ve cemaat kardeşlerimizle bu hatimleri okuyan kardeşlerimizden geçmişlerinin ruhlarına ayrı ayrı hediye eyledik, Mevla vasıl eyleye! Cümlesinin ruhlarını mesrur, kabirlerini pürnûr, makamlarını âlî, derecelerini yüksek eyleyip seyyiâtlarını ve seyyiâtlarımızı da hasenatı tebdil eyle yâ Rabbi! Bizleri dahi onlar gibi bu dâr-ı dünyadan göç vakti gelince cümlemize az ağrı, âsân ölüm, kâmil bir iman ile; *Eşhedü en lâ ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve Resûlühû*, mevlüd ayu hürmetine bir dahi; *eşhedü en lâ ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve Resûlühû*, aşk ile bir dahi; *Eşhedü en lâ ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve Resûlühû* kelime-i tayyibe-i münciyesini de cân-ı yürekten söyleye söyleye çene kapayıp

göz yummayı Mevla cümle Ümmet-i Muhammed'e, hasseten biz aciz kullarına lütf u ihsan eyleye!

*Allahümme'c-alnâ mine't-tevvâbîn ve'c-
alnâ mine'l-mutatahhirîn ve'c-alnâ min
ibâdike's-sâlihîn ve'c-alnâ minellezîne lâ hav-
fun aleyhim ve lâ hüm yahzenûn*

*Allahümme'h-dinâ min indik ve efız
aleynâ min fadlik ve esbiğ aleynâ ve enzil
aleynâ min berekâtik.*

*Allahümme innâ nes'elüke tamâmen
ni'me ve devâme'l-âfiye ve hüsne'l-hâtime
bi-hürmeti'l-Fâtiha*

Mehmed Zahid KOTKU

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

